

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2002/C 305/01	Domstolens dom af 15. oktober 2002 i sag C-427/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland («Traktatbrud — sjette momsdirektiv — rabatkuponer — beskatningsgrundlag»)	1
2002/C 305/02	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. oktober 2002 i sag C-339/99, Energie Steiermark Holding AG mod Finanzlandesdirektion für Steiermark (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht) («Direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførselsafgifter — afgift af indskud — udvidelse af aktiekapitalen ved udstedelse af nye aktier — bidrag betalt i forbindelse med en ny selskabsdeltagers indtræden — bidrag indbetalt af den nye deltagers moderselskab — bidrag betalt til datterselskaberne af det selskab, som forhøjer sin aktiekapital — endnu ikke betalte bidrag»)	2
2002/C 305/03	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. oktober 2002 i sag C-71/00, Develop Baudurchführungs- und Stadtentwicklungs GmbH mod Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof) («Direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførselsafgifter — afgift af indskud — indskud af enhver art — begreb — finansielle ydelser præsteret af moderselskabet til et selskab, der har erhvervet udbyttebeviser udstedt af et kapital-selskab»)	2

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 305/04	Domstolens dom af 22. oktober 2002 i sag C-94/00, Roquette Frères SA mod Directeur général de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation) (»Konkurrenceret — artikel 14, stk. 3 og 6, i forordning nr. 17 — Kommissionens beslutning om foretagelse af en kontrolundersøgelse — bistand fra de nationale myndigheder — fortolkning af dom af 21. september 1989, Hoechst mod Kommissionen — generelle principper — beskyttelse mod offentlige myndigheders vilkårlige eller uforholdsmæssige indgreb i en juridisk persons forhold af privat karakter — rækkevidden af den prøvelse, som den kompetente nationale ret skal foretage for at tillade tvangsindgreb over for virksomhederne — Kommissionens oplysningspligt — loyalt samarbejde«)	3
2002/C 305/05	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. oktober 2002 i sag C-138/00, Solida Raiffeisen Immobilien Leasing GmbH, Tech Gate Vienna Wissenschafts- und Technologiepark GmbH mod Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof) (»Direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførselsafgifter — afgift af indskud — indskud af enhver art — begreb — en ikke-selskabsdeltagers erhvervelse af udbyttebeviser udstedt af et kapitalselskab«)	4
2002/C 305/06	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. oktober 2002 i sag C-79/01, Payroll Data Services (Italy), Srl, ADP Europe SA og ADP GSI SA (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Milano) (»Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed bestående i udarbejdelse og trykning af lønsedler«) ...	5
2002/C 305/07	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. oktober 2002 i sag C-208/01, Isabel Parras Medina og Adelina Parras Medina mod Consejería de Agricultura y Medio Ambiente de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha) (Landbrug — fælles markedsordning — vinsektoren — forordninger (EF) nr. 1294/46 — høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser — en bedrifts tilsidesættelse af anmeldelsesfristen — bedriftens bestyrers dødsfald — force majeure)	5
2002/C 305/08	Domstolens dom af 22. oktober 2002 i sag C-241/01, National Farmers' Union mod Secrétariat général du gouvernement (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État) (»Landbrug — bekæmpelse af bovin spongiform encephalopati — beslutning 98/692/EF og 1999/514/EF om ophævelse af embargoen mod kvægprodukter fra Det Forenede Kongerige — muligheden for, at en medlemsstat, som er adressat for disse beslutninger, kan anfægte beslutningernes gyldighed efter udløbet af søgsmålsfristerne eller påberåbe sig artikel 30 EF med henblik på at undlade at afslutte embargoen«)	6
2002/C 305/09	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. oktober 2002 i sag C-327/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (»Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 98/20/EF«)	7
2002/C 305/10	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. oktober 2002 i sag C-328/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (»Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 1999/28/EF«)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 305/11	Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 14. oktober 2002 i sag C-158/01, Catherine Withers mod Samantha Delaney, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Circuit Court, County of Cork) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — besvarelse, der klart kan udledes af retspraksis — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 72/166/EØF og 84/5/EØF — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — skade forvoldt på passagerer)	8
2002/C 305/12	Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 8. oktober 2002 i sag C-190/02, Viacom Outdoor Srl mod Giotto Immobiliere SARL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Genova-Voltri) (»Præjudiciel forelæggelse — afvisning«)	8
2002/C 305/13	Sag C-302/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. juli 2002 af Oberster Gerichtshof der Republik Österreich i en sag angående børnebidrag anlagt af Nils Laurin Effing	8
2002/C 305/14	Sag C-318/02: Sag anlagt den 12. september 2002 af Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	9
2002/C 305/15	Sag C-339/02: Sag anlagt den 23. september 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	10
2002/C 305/16	Sag C-341/02: Sag anlagt den 25. september 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	10
2002/C 305/17	Sag C-353/02: Sag anlagt den 2. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	11
2002/C 305/18	Sag C-354/02: Sag anlagt den 2. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	11
2002/C 305/19	Sag C-355/02: Sag anlagt den 2. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	12
2002/C 305/20	Sag C-358/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 24. september 2002 af Tribunal du Travail de Bruxelles (19. Afdeling) i sagen Yamina Haddad mod Den Belgiske Stat	12
2002/C 305/21	Sag C-359/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. juni 2002 af Tribunale di Modena — Forundersøgelsesdommeren — i den for nævnte ret verserende straffesag mod Christian Lanzotti	13
2002/C 305/22	Sag C-360/02 P: Appel iværksat den 8. oktober 2002 af Carlo Ripa di Meana til prøvelse af kendelse afsagt den 9. juli 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-127/01, Carlo Ripa di Meana mod Europa-Parlamentet	13

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 305/23	Sag C-361/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. juni 2002 af Diikitiko Efetio Pireos i sagen den græske stat mod Nikolaos Tsapalos	14
2002/C 305/24	Sag C-362/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. juni 2002 af Diikitiko Efetio Pireos i sagen den græske stat mod Konstantinos Diamantakis	14
2002/C 305/25	Sag C-363/02: Sag anlagt den 9. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	14
2002/C 305/26	Sag C-366/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. september 2002 af Verwaltungsgericht Halle i sagen Gerd Gschoßmann mod Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd	15
2002/C 305/27	Sag C-368/02: Sag anlagt den 14. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	15
2002/C 305/28	Sag C-370/02: Sag anlagt den 15. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	16
2002/C 305/29	Sag C-371/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. oktober 2002 af Svea hovrätt i sagen Björnekulla Frukttindustrier Aktiebolag mod Procordia Food Aktiebolag	16
2002/C 305/30	Sag C-375/02: Sag anlagt den 18. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	16
2002/C 305/31	Sag C-381/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 17. oktober 2002 af Cour d'appel de Caen, Forenede Afdelinger, i sagen Sammenslutningen Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL) mod François Faou og GAEC de Kerlidou	17
2002/C 305/32	Sag C-383/02: Sag anlagt den 24. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	17
2002/C 305/33	Slettelse af sag C-246/99	18
2002/C 305/34	Slettelse af sag C-434/00	18
2002/C 305/35	Slettelse af sag C-120/01	18
2002/C 305/36	Slettelse af sag C-124/01	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 305/37	Slettelse af sag C-150/01	19
2002/C 305/38	Slettelse af sag C-443/01	19
2002/C 305/39	Slettelse af sag C-45/02	19
2002/C 305/40	Slettelse af sag C-70/02	19
2002/C 305/41	Slettelse af sag C-221/02	19
RET TEN I FØRSTE INSTANS		
2002/C 305/42	Rettens Dom af 26. september 2002 i sag T-199/99, Sgaravatti Mediterranea Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»EUGFL — ophævelse af finansiel støtte — artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 — forudgående høring af støttemodtageren — passende undersøgelse af sagen i Kommissionen — ret til kontradiktion — åbenbar faktisk vildfarelse — begrundelse — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — principielt krav om sanktionshjemmel — proportionalitetsprincippet«)	20
2002/C 305/43	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 25. september 2002 i de forenede sager T-201/00 og T-384/00, Agnès Ajour m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — vederlag — justeringskoefficient for Irland — leveomkostninger i Dublin — vedtægtens artikel 64 og 65)	20
2002/C 305/44	Rettens Dom af 25. september 2002 i sag T-316/00, Viking-Umwelttechnik GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (»EF-varemærker — farver (grøn og grå) — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)	21
2002/C 305/45	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. september 2002 i sag T-319/00, Chantal Borremans m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — tidligere ansatte ved Den Europæiske Sammenslutning for Samarbejde — afslag på fastansættelse — annullations- og erstatningssøgsmål)	21
2002/C 305/46	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2002 i sag T-89/01, Claude Willeme mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — vedtægtsmæssige forpligtelser — oplysning om ægtefællens erhvervmæssige beskæftigelse — personlig interesse, der kan bringe uafhængigheden i fare — pligt til at udvise værdighed — pligt til at handle i Fællesskabets interesse — loyalitetspligt — disciplinær forfølgning — ansvar uden for kontraktforhold — vurdering af den ikke-økonomiske skade)	21

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 305/47	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2002 i sag T-92/01, Marie-Claude Girardot mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelse af midlertidigt ansatte — ikke-optagelse på reservelisten — udvælgelseskomitéens sammensætning — ligebehandling)	22
2002/C 305/48	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2002 i sag T-102/01, Orlando Pérez-Díaz mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelse af midlertidigt ansatte — ikke-optagelse på reservelisten — medlemmerne af udvælgelseskomitéens sprogkundsaber)	22
2002/C 305/49	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2002 i sag T-113/01, Veronica Sabbag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelse af midlertidigt ansatte — ikke-optagelse på reservelisten — medlemmerne af udvælgelseskomitéens sprogkundsaber — ligebehandling)	23
2002/C 305/50	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2002 i sag T-182/01, Sophie Bachotet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelse af midlertidigt ansatte — ikke-optagelse på reservelisten — ligebehandling)	23
2002/C 305/51	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. september 2002 i sag T-182/00 DEP, Marco Pannella mod Europa-Parlamentet (Fastsættelse af sagsomkostninger)	23
2002/C 305/52	Sag T-289/02: Sag anlagt den 19. september 2002 af Telepharmacy Solutions, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	24
2002/C 305/53	Sag T-302/02: Sag anlagt den 25. september 2002 af Michael Kenny mod De Europæiske Fællesskabers Domstol	24
2002/C 305/54	Sag T-303/02: Sag anlagt den 4. oktober 2002 af Westfalen Gassen Nederland BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2002/C 305/55	Sag T-304/02: Sag anlagt den 7. oktober 2002 af NV Hoek Loos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2002/C 305/56	Sag T-305/02: Sag anlagt den 3. oktober 2002 af Nestlé Waters France mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	26
2002/C 305/57	Sag T-307/02: Sag anlagt den 7. oktober 2002 af Altana Pharma AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 305/58	Sag T-308/02: Sag anlagt den 7. oktober 2002 af SGL Carbon AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	27
2002/C 305/59	Sag T-310/02: Sag anlagt den 30. september 2002 af Athanassios Theodorakis mod Rådet for Den Europæiske Union	28
2002/C 305/60	Sag T-311/02: Sag anlagt den 10. oktober 2002 af Vitaly Lissotschenko og Joachim Hentze mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	28
2002/C 305/61	Sag T-312/02: Sag anlagt den 10. oktober 2002 af Lucio Gussetti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2002/C 305/62	Sag T-313/02: Sag anlagt den 11. oktober 2002 af David Meca-Medina og Igor Majcen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
2002/C 305/63	Sag T-316/02: Sag anlagt den 15. oktober 2002 af Marie-Claude Girardot mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
2002/C 305/64	Slettelse af sag T-116/02	31

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

2002/C 305/65	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>De Europæiske Fællesskabers Tidende</i> EFT C 289 af 23.11.2002	32
---------------	---	----

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 15. oktober 2002

i sag C-427/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland⁽¹⁾**(»Traktatbrud — sjette momsdirektiv — rabatkuponer — beskatningsgrundlag«)**

(2002/C 305/01)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-427/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først E. Traversa og A. Buschmann, derefter E. Traversa og K. Gross) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: W.-D. Plessing og C.-D. Quassowski) støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: først J.E. Collins, derefter R. Magrill, som befuldmægtiget, bistået af R. Anderson), angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 11 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), som affattet ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995 om ændring af direktiv 77/388/EØF og om nye forenklingsforanstaltninger vedrørende moms — anvendelsesområdet for visse fritagelser og reglerne for deres praktiske gennemførelse (EFT

L 102, s. 18), idet den ikke har udstedt bestemmelser, der muliggør berigtigelse af beskatningsgrundlaget i tilfælde af indløsning af rabatkuponer, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, R. Schintgen, og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, V. Skouris (refererende dommer), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 15. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 11 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som affattet ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995 om ændring af direktiv 77/388/EØF og om nye forenklingsforanstaltninger vedrørende moms — anvendelsesområdet for visse fritagelser og reglerne for deres praktiske gennemførelse, idet den ikke har udstedt bestemmelser, der i tilfælde af indløsning af rabatkuponer muliggør berigtigelse af beskatningsgrundlaget for den afgiftspligtige person, der har foretaget indløsningen.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 23.1.1999.

DOMSTOLENS DOM**(Sjette Afdeling)****af 17. oktober 2002**

i sag C-339/99, Energie Steiermark Holding AG mod Finanzlandesdirektion für Steiermark (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht)⁽¹⁾

(»Direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførselsafgifter — afgift af indskud — udvidelse af aktiekapitalen ved udstedelse af nye aktier — bidrag betalt i forbindelse med en ny selskabsdeltagers indtræden — bidrag indbetalt af den nye deltagers moderselskab — bidrag betalt til datterselskaberne af det selskab, som forhøjer sin aktiekapital — endnu ikke betalte bidrag«)

(2002/C 305/02)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-339/99, angående en anmodning, som Verwaltungsgerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Energie Steiermark Holding AG mod Finanzlandesdirektion für Steiermark, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EFT 1994 C 241, s. 21, og EFT 1995 L 1, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: kontorchef D. Louterman-Hubeau, den 17. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 4, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at det heri indeholdte begreb, »indskud af enhver art«, omfatter de finansielle bidrag, som et moderselskab foretager til fordel for et kapitalselskab, der udvider sin aktiekapital ved udstedelse af nye aktier, som moderselskabets datterselskab derved får mulighed for at erhverve.

- 2) Artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 69/335, som ændret ved tiltrædelsesakten, skal fortolkes således, at det heri indeholdte begreb, »indskud af enhver art«, omfatter supplerende finansielle bidrag, som en ny deltager ikke betaler til det kapitalselskab, som udvider sin aktiekapital, men til kapitalselskabets datterselskaber, når det klart fremgår af sagens omstændigheder, at det er dette selskab, som ud fra en økonomisk betragtning er den, som reelt drager fordel af bidragene.

- 3) Indskud, der ydes, forudsat en suspensiv betingelse opfyldes, udgør først indskud i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 69/335, som ændret ved tiltrædelsesakten, når denne betingelse er opfyldt.

- 4) Kapitaltilførselsafgift udgør ikke en »gæld« eller en »forpligtelse« ifølge artikel 5, stk. 1, litra a), i direktiv 69/335, som ændret ved tiltrædelsesakten.

⁽¹⁾ EFT C 352 af 4.12.1999.

DOMSTOLENS DOM**(Sjette Afdeling)****af 17. oktober 2002**

i sag C-71/00, Develop Baudurchführungs- und Stadtentwicklungslungs GmbH mod Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof)⁽¹⁾

(»Direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførselsafgifter — afgift af indskud — indskud af enhver art — begreb — finansielle ydelser præsteret af moderselskabet til et selskab, der har erhvervet udbyttebeviser udstedt af et kapitalselskab«)

(2002/C 305/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-71/00, angående en anmodning, som Verwaltungsgerichtshof (Østrig) i medfør af traktatens artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Develop Baudurchführungs- und Stadtentwicklungslungs GmbH mod Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget

Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EFT 1994 C 241, s. 21, og EFT 1995 L 1, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), C. Gulmann, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 17. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at der skal opkræves kapitaltilførselsafgift af de finansielle ydelser, som et moderselskab erlægges til fordel for et kapitalselskab, der forhøjer sin selskabsformue ved udstedelse af udbyttebeviser, som moderselskabets datterselskab dermed får mulighed for at erhverve.

(¹) EFT C 149 af 27.5.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 22. oktober 2002

i sag C-94/00, **Roquette Frères SA mod Directeur général de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation)**(¹)

(»Konkurrenceret — artikel 14, stk. 3 og 6, i forordning nr. 17 — Kommissionens beslutning om foretagelse af en kontrolundersøgelse — bistand fra de nationale myndigheder — fortolkning af dom af 21. september 1989, Hoechst mod Kommissionen — generelle principper — beskyttelse mod offentlige myndigheders vilkårlige eller uforholdsmæssige indgreb i en juridisk persons forhold af privat karakter — rækkevidden af den prøvelse, som den kompetente nationale ret skal foretage for at tillade tvangsindgreb over for virksomhederne — Kommissionens oplysningspligt — loyalt samarbejde«)

(2002/C 305/04)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-94/00, angående en anmodning, som Cour de cassation (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen

for i den for nævnte ret verserende sag, **Roquette Frères SA mod Directeur général de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes**, procesdeltager: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 14 i Rådet forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81), og af dom af 21. september 1989 i sagen Hoechst mod Kommissionen (forenede sager 46/87 og 227/88, Sml. s. 2859), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet og R. Schintgen, samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola (refererende dommer), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 22. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) I medfør af det generelle fællesskabsretlige princip om beskyttelse mod, at offentlige myndigheder foretager indgreb, der er vilkårlige eller uforholdsmæssige, i fysiske eller juridiske persons forhold af privat karakter, påhviler det en national ret, der inden for det nationale retssystem har kompetence til at give tilladelse til kontrolbesøg og beslaglæggelse i lokaler tilhørende virksomheder, der mistænkes for overtrædelser af konkurrencereglerne, at undersøge, om de tvangsindgreb, der begæres som følge af en anmodning om bistand, der er fremsat af Kommissionen på grundlag af artikel 14, stk. 6, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86, er vilkårlige eller uforholdsmæssige i forhold til formålet med den besluttede kontrolundersøgelse. Fællesskabsretten — som ikke berører bestemmelserne i national ret vedrørende gennemførelsen af tvangsindgrebene — er til hinder for, at den prøvelse, der foretages af denne nationale ret vedrørende spørgsmålet, om de nævnte indgreb er berettigede, går ud over, hvad der således kræves ifølge det ovennævnte generelle princip.

2) Efter fællesskabsretten er Kommissionen forpligtet til at sikre, at den nævnte nationale ret råder over alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan foretage den prøvelse, der påhviler den. Herved skal de af Kommissionen fremlagte oplysninger principielt omfatte:

— en beskrivelse af den formodede overtrædelses væsentlige kendetegn, dvs. som minimum en angivelse af det formodede relevante marked og af arten af de konkurrencebegrænsninger, der er mistanke om

— en beskrivelse af, hvorledes virksomheden, som tvangsindgrebene vedrører, formodes at være delagtig i den ovennævnte overtrædelse

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 17. oktober 2002

i sag C-138/00, **Solida Raiffeisen Immobilien Leasing GmbH, Tech Gate Vienna Wissenschafts- und Technologiepark GmbH mod Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof)** ⁽¹⁾

(»Direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførselsafgifter — afgift af indskud — indskud af enhver art — begreb — en ikke-selskabsdeltagers erhvervelse af udbyttebeviser udstedt af et kapitalselskab«)

(2002/C 305/05)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

- en redegørelse, der i enkeltheder viser, at Kommissionen råder over tungtvejende, konkrete oplysninger og indicier, der begrundet dens mistanke om, at den pågældende virksomhed har begået en sådan overtrædelse
 - den klartest mulige angivelse af, hvad der efterspores, og hvad kontrolundersøgelsen skal vedrøre, samt en angivelse af de beføjelser, der er tillagt Fællesskabets undersøgere, og
 - såfremt de nationale myndigheders bistand begæres af Kommissionen på forhånd med henblik på at overvinde den pågældende virksomheds eventuelle modstand, sådanne forklaringer, at den nævnte nationale ret kan forvisse sig om, at medmindre den på forhånd giver tilladelse til tvangsindgrebene, vil det blive umuligt eller meget vanskeligt at godtgøre de faktiske omstændigheder, der udgør overtrædelsen.
- 3) Derimod kan den nationale ret ikke kræve fremsendelse af de oplysninger og indicier, der findes i Kommissionens sagsmateriale, og som dennes mistanke bygger på.
- 4) Såfremt den nævnte nationale ret finder, at de af Kommissionen meddelte oplysninger ikke opfylder de ovennævnte krav, må den ikke — da dette ville være i strid med artikel 14, stk. 6, i forordning nr. 17 og med EF-traktatens artikel 5 (nu artikel 10 EF) — blot afvise den begæring, der er indgivet til den. I denne situation påhviler det retten så hurtigt som muligt at underrette Kommissionen eller den nationale myndighed, der har forelagt den Kommissionens anmodning, om de opståede vanskeligheder og om fornødent anmode om yderligere oplysninger, således at den bliver i stand til at foretage den prøvelse, der påhviler den. Først når den nationale ret har modtaget sådanne eventuelle yderligere oplysninger — eller såfremt Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang efterkommer dens anmodning — er den berettiget til at afslå at give den begærede tilladelse, medmindre det på grundlag af de oplysninger, den råder over, kan konkluderes, at de påtænkte indgreb ikke er vilkårlige, og at de er forholdsmæssige i forhold til formålet med kontrolundersøgelsen.
- 5) De oplysninger, som Kommissionen skal fremlægge for den nævnte nationale ret, kan såvel fremgå af selve beslutningen om kontrolundersøgelsen som af den begæring, der er rettet til de nationale myndigheder i medfør af artikel 14, stk. 6, i forordning nr. 17, eller tillige af et svar, også mundtligt, på et spørgsmål, der måtte være stillet af denne ret.

I sag C-138/00, angående en anmodning, som Verwaltungsgerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Solida Raiffeisen Immobilien Leasing GmbH, Tech Gate Vienna Wissenschafts- und Technologiepark GmbH mod Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EFT 1994 C 241, s. 21, og EFT 1995 L 1, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechet, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: kontorchef D. Louterman-Hubeau, den 17. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at det heri indeholdte begreb, »indskud af enhver art, der er ydet eller skal ydes af deltagerne«, omfatter finansielle ydelser, som erlægges til et kapitalselskab, der udvider sin selskabsformue ved udstedelse af udbyttebeviser, af en ikke-selskabsdeltager, som ønsker at erhverve udbyttebeviserne.

(1) EFT C 149 af 27.5.2000.

(1) EFT C 176 af 24.6.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 17. oktober 2002

i sag C-79/01, Payroll Data Services (Italy), Srl, ADP Europe SA og ADP GSI SA (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Milano) ⁽¹⁾

(»Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed bestående i udarbejdelse og trykning af lønsedler«)

(2002/C 305/06)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-79/01, angående en anmodning, som Corte d'appello di Milano (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i en procedure inden for rammerne af den frivillige retspleje (giurisdizione volontaria), der er indledt for denne ret af Payroll Data Services (Italy), Srl, ADP Europe SA og ADP GSI SA, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 43 EF og 49 EF, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C. W. A. Timmermans (refererende dommer), D. A. O. Edward, P. Jann og S. von Bahr; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: fuldmægtig M.-F. Contet, den 17. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 43 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorefter virksomheder med mindre end 250 ansatte, som vil overlade udarbejdelse og trykning af lønsedler til eksterne centre for databehandling, kun kan gøre brug af de centre, der er oprettet og udelukkende består af personer, der er optaget i registrene over visse erhverv i denne medlemsstat, mens virksomheder med mere end 250 ansatte i henhold til de samme bestemmelser kan overlade sådanne opgaver til eksterne centre for databehandling blot på den betingelse, at de bistås af en eller flere af de nævnte personer.

⁽¹⁾ EFT C 108 af 7.4.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 17. oktober 2002

i sag C-208/01, Isabel Parras Medina og Adelina Parras Medina mod Consejería de Agricultura y Medio Ambiente de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha) ⁽¹⁾

(Landbrug — fælles markedsordning — vinsektoren — forordninger (EF) nr. 1294/46 — høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser — en bedrifts tilsidesættelse af anmeldelsesfristen — bedriftens bestyrers dødsfald — force majeure)

(2002/C 305/07)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-208/01, angående en anmodning, som Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Isabel Parras Medina og Adelina Parras Medina mod Consejería de Agricultura y Medio Ambiente de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 12 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1294/96 af 4. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 for så vidt angår høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser inden for vinsektoren (EFT L 166 af 5.7.1996, s. 14), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet og dommerne P. Jann (refererende dommer) og A. Rosas; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 17. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 12 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1294/96 af 4. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 for så vidt angår høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser inden for vinsektoren skal fortolkes således:

— Bestemmelsens force majeure-begreb er ikke begrænset til absolut umulighed, men skal forstås som omfattende helt usædvanlige, uforudsigelige og uden for den pågældende erhvervsdrivendes vilje liggende omstændigheder, hvis følger trods enhver udvist agtpågivenhed kun ville have kunnet undgås ved helt uforholdsmæssige opofrelser.

- Det påhviler den erhvervsdrivende at godtgøre, at betingelserne for force majeure foreligger, og den nationale ret at efterprøve, om de fremførte faktiske omstændigheder er korrekte og vurdere, om den erhvervsdrivende under hensyn hertil har udvist den formødne agtpågivenhed med henblik på at overholde anmeldelsesfristerne i fællesskabsbestemmelserne.
- Et dødsfald, der rammer enebestyreren af en familievirksomhed, der drives i form af sameje («comunidad de bienes») kan, når denne var nært beslægtet med dette samejes medlemmer, principielt anses for et tilfælde af force majeure.

(¹) EFT C 227 af 11.8.2001.

DOMSTOLENS DOM

af 22. oktober 2002

i sag C-241/01, National Farmers' Union mod Secrétariat général du gouvernement (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État) (¹)

(»Landbrug — bekæmpelse af bovin spongiform encephalopati — beslutning 98/692/EF og 1999/514/EF om ophævelse af embargoen mod kvægprodukter fra Det Forenede Kongerige — muligheden for, at en medlemsstat, som er adressat for disse beslutninger, kan anfægte beslutningernes gyldighed efter udløbet af søgsmålsfristerne eller påberåbe sig artikel 30 EF med henblik på at undlade at afslutte embargoen«)

(2002/C 305/08)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-241/01, angående en anmodning, som Conseil d'État (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, National Farmers' Union mod Secrétariat général du gouvernement, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af Kommissionens beslutning 98/692/EF af 25. november 1998 om ændring af beslutning 98/256/EF, for så vidt angår visse hasteforanstaltninger til beskyttelse mod bovin spongiform encephalopati (EFT L 328, s. 28), og af Kommissionens beslutning 1999/514/EF af 23. juli 1999 om fastsættelse af den dato, på hvilken forsendelse af kvægprodukter fra Det Forenede Kongerige

under den datobaserede eksportordning kan indledes i henhold til artikel 6, stk. 5, i Rådets beslutning 98/256/EF (EFT L 195, s. 42), samt om fortolkningen af fællesskabsretten, navnlig artikel 30 EF, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissechot, M. Wathelet og R. Schintgen samt dommerne C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues og A. Rosas (refererende dommer); generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 22. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) En medlemsstat, der er adressat for Kommissionens beslutning 98/692/EF af 25. november 1998 om ændring af beslutning 98/256/EF, for så vidt angår visse hasteforanstaltninger til beskyttelse mod bovin spongiform encephalopati, og for Kommissionens beslutning 1999/514/EF af 23. juli 1999 om fastsættelse af den dato, på hvilken forsendelse af kvægprodukter fra Det Forenede Kongerige under den datobaserede eksportordning kan indledes i henhold til artikel 6, stk. 5, i Rådets beslutning 98/256/EF, og som ikke har anfægtet gyldigheden af disse beslutninger inden for den i artikel 230, stk. 5, EF fastsatte frist, kan ikke efterfølgende under en sag anlagt mod denne medlemsstat ved en national domstol gøre gældende, at beslutningerne er ugyldige.
- 2) Da Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked og beslutning 98/256, som affattet ved beslutning 98/692, fastsætter de nødvendige regler til beskyttelse af folkesundheden efter genoptagelse af eksporten af oksekød fra Det Forenede Kongerige til de øvrige medlemsstater og fastsætter en fællesskabsprocedure for kontrol af beslutningens overholdelse samt en procedure for revision af beslutningen på baggrund af nye videnskabelige oplysninger, og da direktivet og beslutningen fastsætter den retlige ramme for vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger fra en bestemmelsesmedlemsstats side med henblik på beskyttelse af folkesundheden, kan en medlemsstat ikke påberåbe sig artikel 30 EF for at hindre genoptagelsen af import til dens område af oksekød fra Det Forenede Kongerige, som sker i overensstemmelse med beslutning 98/256, som ændret ved beslutning 98/692, og beslutning 1999/514.

(¹) EFT C 245 af 1.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 15. oktober 2002

i sag C-327/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 98/20/EF«)

(2002/C 305/09)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-327/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Huttunen) mod Irland (befuldmægtigede: D. J. O'Hagan og C. O'Rourke), hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/20/EF af 30. marts 1998 om ændring af direktiv 92/14/EØF om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988) (EFT L 107, s. 4), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet, og i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om disses vedtagelse, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet (refererende dommer), og dommerne F. Macken og J. N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: R. Grass, den 15. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/20/EF af 30. marts 1998 om ændring af direktiv 92/14/EØF om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988), idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Irland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 317 af 10.11.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 15. oktober 2002

i sag C-328/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 1999/28/EF«)

(2002/C 305/10)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-328/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Huttunen) mod Irland (befuldmægtigede: D. J. O'Hagan og C. O'Rourke), hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 1999/28/EF af 21. april 1999 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 92/14/EØF om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988) (EFT L 118, s. 53), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet, og i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om disses vedtagelse, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet (refererende dommer), og dommerne F. Macken og J. N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 1999/28/EF af 21. april 1999 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 92/14/EØF om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988), idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Irland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 317 af 10.11.2001.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Første Afdeling)

af 14. oktober 2002

i sag C-158/01, Catherine Withers mod Samantha Delaney, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Circuit Court, County of Cork) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — besvarelse, der klart kan udledes af retspraksis — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 72/166/EØF og 84/5/EØF — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — skade forvoldt på passagerer)

(2002/C 305/11)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-158/01, angående en anmodning, som Circuit Court, County of Cork (Irland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Catherine Withers mod Samantha Delaney, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EFT L 103, s. 1) og af Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EFT L 8, s. 17), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne P. Jann (refererende dommer) og A. Rosas; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at der opretholdes en national lovgivning i henhold til hvilken den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer dækker personskade forvoldt på passagerer i en del af et køretøj — bortset fra store busser o.l. («public service vehicles») — hvis denne del af køretøjet er beregnet til passagerer og konstrueret med sæder til disse.

⁽¹⁾ EFT C 186 af 30.6.2001.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Første Afdeling)

af 8. oktober 2002

i sag C-190/02, Viacom Outdoor Srl mod Giotto Immobili-er SARL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Genova-Voltri) ⁽¹⁾

(»Præjudiciel forelæggelse — afvisning«)

(2002/C 305/12)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-190/02, angående en anmodning, som Giudice di pace di Genova-Voltri (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Viacom Outdoor Srl mod Giotto Immobili-er SARL, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2 EF, artikel 3, stk. 1, litra a), b), og c), EF, artikel 23 EF, artikel 27, litra a), b), og d), EF, artikel 31, stk. 1 og 3, EF, artikel 49 EF, 50 EF, 81 EF, 82 EF, 86 EF og 87 EF, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne P. Jann og A. Rosas (refererende dommer); generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: R. Grass, den 8. oktober 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som er indgivet af Giudice di pace di Genova-Voltri ved kendelse af 9. april 2002, afvises.

⁽¹⁾ EFT C 169 af 13.7.2002.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. juli 2002 af Oberster Gerichtshof der Republik Österreich i en sag angående børnebidrag anlagt af Nils Laurin Effing

(Sag C-302/02)

(2002/C 305/13)

Ved kendelse afsagt den 11. juli 2002, indgæet til Domstolens Justitskontor den 26. august 2002, har Oberster Gerichtshof der Republik Österreich i en sag angående børnebidrag anlagt af Nils Laurin Effing forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 12 EF, sammenholdt med artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 ⁽¹⁾ om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, fortolkes således, at den er til hinder for nationale regler, hvorefter en borger i Fællesskabet stilles ringere i relation til forskudsvis udbetaling af børnebidrag, såfremt den bidragspligtige far afsoner en fængselsstraf i sin hjemstat (og ikke i Østrig), og er der tale om forskelsbehandling af et barn af en tysk statsborger med bopæl i Østrig, når barnet nægtes forskudsvis udbetaling af børnebidrag med den begrundelse, at barnets far afsoner en frihedsstraf, som han er idømt i Østrig, i sin hjemstat (og ikke i Østrig)?

⁽¹⁾ EFT 1971, L 149, s. 2.

Sag anlagt den 12. september 2002 af Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-318/02)

(2002/C 305/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. september 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Nederlandene ved H.G. Sevenster og N. Bel, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Haag.

Kongeriget Nederlandene har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af Kommissionens beslutning K(2002) 2281, endelig udg. af 26. juni 2002 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering, i det omfang beslutningen udelukker udgifter, som Nederlandene har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, i regnskabsårene 1997-1998 fra EF-finansiering.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge den nederlandske regering er beslutningen i strid med gældende ret eller hviler på en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, da den støtte, som Nederlandene har

anmeldt til EUGFL i forbindelse med de særlige markedsstøtteforanstaltninger på grund af den klassiske svinepest i Nederlandene i 1997 og 1998 er blevet nedsat med 20 291 540 EUR, navnlig

— med 11 148 318,18 EUR, fordi Nederlandene — ved ikke at have anvendt denatureringsbestemmelserne korrekt — har svækket kontrolordningen og derved øget risikoen for omgåelse (skønsmæssig korrektion på 5 %). Selv om det blev antaget, at myndighederne ved denatureringen af (dele af) svin ikke har foretaget de handlinger, der er fastsat i bilag III til forordning (EF) nr. 413/97 ⁽¹⁾, i den rigtige rækkefølge, kan det ikke fastslås, at Nederlandene ved denatureringen har tilsidesat formålene med bilag III, nemlig at sikre at (dele af) svin ikke blev bragt på markedet, men blev oplagret og destrueret i stedet for

— med 6 427 370,45 EUR, fordi de nederlandske myndigheder har fortolket og anvendt begrebet »parti« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordning (EF) nr. 413/97, forkert. I betragtning af forordningens ordlyd og den måde begrebet »parti« tidligere er blevet fortolket i tilsvarende bestemmelser samt den omstændighed, at den af Kommissionen anførte fortolkning af begrebet »parti« (der sonderer mellem forskellige kategorier af smågrise) ikke har været brugbar i praksis, har de nederlandske myndigheder ikke fortolket og anvendt begrebet »parti« forkert. Subsidiært har den nederlandske regering anført, at Kommissionens beregning af beløbet, der skal fratrækkes, er uden retligt grundlag.

— med 2 750 070,91 EUR, fordi de nederlandske myndigheder har kunnet kritiseres for et mangelfuldt kontrolsystem og andre administrative forsømmeligheder (skønsmæssig korrektion på 2 %). Den af Kommissionen anførte forskel mellem antallet af svin, der ifølge særlige dyrlæger af velfærdshensyn skulle borttransporteres, og det antal der reelt blev borttransporteret inden for fristen på to dage, betyder på ingen måde, at antallet af svin, der ifølge de særlige dyrlæger skulle borttransporteres, har været ukorrekt. Som et resultat af krisens lange varighed blev næsten alle svin i de udpegede områder til sidst borttransporteret og destrueret. De særlige dyrlægers erklæringer har, selv hvis det må antages, at de i visse tilfælde ikke var velbegrundede, derfor ikke på nogen måde påført Fællesskabets budget en økonomisk skade eller risiko. Hvad angår udførslen af døde dyrekroppe til Tyskland, har den nederlandske regering understreget, at kontrollen med og overvågningen af transporten fra Nederlandene til de tyske destruktionsanstalter sikrede, at (dele af) svin ikke ulovligt blev unddraget fra destruktions

og bragt på markedet. Desuden henviser den nederlandske regering til, at Kommissionen hidtil ikke har villet give adgang til de tyske dokumenter, som den tydeligvis var i besiddelse af og som den har lagt til grund (blandt andet) for sin afgørelse vedrørende mangler i de tyske destruktionsanstalter.

(¹) EFT 1997, L. 62.

Sag anlagt den 23. september 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-339/02)

(2002/C 305/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. september 2002 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved António Caeiros, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/103/EF af 24. januar 2000 om ændring af direktiv 80/181/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder (¹), idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den fastsatte frist.
- Subsidiært, det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 1999/103/EF, idet den ikke straks har underrettet Kommissionen om disse bestemmelser.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Gennemførelsesfristen udløb den 9. februar 2001.

(¹) EFT L 34 af 9.2.2000, s. 17.

Sag anlagt den 25. september 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-341/02)

(2002/C 305/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. september 2002 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved J. Sack og H. Kreppel, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF og artikel 3 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (¹), idet de tillæg og kompensationer, som arbejdsgivere fra andre medlemsstater betaler til deres arbejdstagere i byggebranchen udstationeret til Forbundsrepublikken Tyskland, med undtagelse af det såkaldte »byggetillæg« (»Bauzuschlag«), ikke anerkendes som en del af mindstelønnen, og idet der således ikke tages hensyn til bestanddele af lønnen, som arbejdsgiveren faktisk har udbetalt til sine udstationerede arbejdstagere.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i en medlemsstats nationale bestemmelser — i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 3 i direktiv 96/71/EF (herefter »direktivet«) — fastlagte mindstelønsats skal forstås som det vederlag, en udstationeret arbejdstager modtager fra sin arbejdsgiver. Det skal herved tages i betragtning, at en medlemsstat på grund af de ofte forskelligartede lønstrukturer ikke kan påtvinge sin lønstruktur over for arbejdsforhold med udstationerede arbejdstagere fra andre medlemsstater. En sammenligning skal derfor inddrage det samlede vederlag, som en arbejdstager i løbet af hele udstationeringsperioden har fået udbetalt af sin arbejdsgiver. De i direktivet udtrykkeligt undtagne udgifter til erhvervstilknyttede pensionsordninger og til faktiske omkostninger under udstationeringen, f.eks. rejse-, logi- og forplejningsudgifter, skal ikke medtages. Da direktivet ikke tager højde for socialforsikringsbidrag eller for skattefradrag, er det brutto- og ikke nettobeløbene, der skal sammenlignes. På trods af, at den tyske forbundsregering i sin stillingtagen af 30. maj 2001 vedrørende delaspekter erkendte, at den almindelige praksis om ikke at tage højde for tillæg og kompensationer ikke var i overensstemmelse med fællesskabsretten, har Kommissionen måttet konstatere, at bilag 4 til

»Merkblatt zum Arbeitnehmer-Entsendegesetz« (informations-skrivelse til lov om udstationering af arbejdstagere) i uforandret form stilles udenlandske arbejdsgivere til rådighed, og stadig ligger til grund for myndighedernes efterprøvelse.

Efter de af forbundsregeringen fremførte argumenter har Kommissionen gjort følgende anbringender gældende:

- medlemsstaternes ret til selv at fastlægge indholdet af begrebet »mindsteløn«, jf. artikel 3, stk. 1, andet punktum, i direktiv 96/71/EF, indeholder ikke retten til selv at fastlægge sammenligningsmetoden;
- til fastlæggelsen af indholdet af begrebet »mindsteløn« hører også fastlæggelsen af kriteriet »forfaldsdato« (»Fälligkeit«), men problemet angående indberegningen af lønbestanddele med opsat forfaldsdato (f.eks. 13. månedsløn og julegratiale) kan ikke løses derved, at lønbestanddelene ikke tages i betragtning, således som det er sket i informationsskrivelsen;
- de ved sådanne lønbestanddele eksisterende kontrolproblemer skal løses bilateralt mellem de berørte medlemsstater, og må ikke føre til begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser;
- en medlemsstat, der har undladt at medregne supplerende feriepenge som en bestanddel af mindstelønnen, kan ikke afhjælpe denne »mangel« ved at anse faktisk betalte bidrag til et organ med hjemsted i udlandet, der kan sammenlignes med en tysk feriekasse, for et tillæg, der ikke skal tages hensyn til.

(¹) EFT L 18, s. 1.

Sag anlagt den 2. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-353/02)

(2002/C 305/17)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. oktober 2002 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gerald Braun, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, C 254, Kirchberg, som befuldmægtiget.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/42/EF af 22. juni 2000 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn, i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse og på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager (¹), idet den ikke har sat de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Medlemsstaternes forpligtelse til at gennemføre direktiver (artikel 249, stk. 3, EF) omfatter en forpligtelse til at overholde de i direktiverne fastsatte frister. Denne frist udløb med hensyn til ovennævnte direktiv den 28. februar 2001, uden at Republikken Østrig havde truffet de nødvendige foranstaltninger.

(¹) EFT 2000 L 158, s. 51.

Sag anlagt den 2. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-354/02)

(2002/C 305/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. oktober 2002 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gerald Braun, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, C 254, Kirchberg, som befuldmægtiget.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/57/EF af 22. september 2000 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 76/895/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i frugt og grøntsager og om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager⁽¹⁾, idet den ikke har sat de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Medlemsstaternes forpligtelse til at gennemføre direktiver (artikel 249, stk. 3, EF) omfatter en forpligtelse til at overholde de i direktiverne fastsatte frister. Denne frist udløb med hensyn til ovennævnte direktiv den 31. marts 2001, uden at Republikken Østrig havde truffet de nødvendige foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT 2000 L 244, s. 76.

Sag anlagt den 2. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-355/02)

(2002/C 305/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. oktober 2002 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gerald Braun, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, C 254, Kirchberg, som befuldmægtiget.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/58/EF af 22. september 2000 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for ind-

holdet af pesticidrester i og på korn, i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse og på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager⁽¹⁾, idet den ikke har sat de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller ikke har underrettet Kommissionen herom.

2. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Medlemsstaternes forpligtelse til at gennemføre direktiver (artikel 249, stk. 3, EF) omfatter en forpligtelse til at overholde de i direktiverne fastsatte frister. Denne frist udløb med hensyn til ovennævnte direktiv den 31. marts 2001, uden at Republikken Østrig havde truffet de nødvendige foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT 2000 L 244, s. 78.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 24. september 2002 af Tribunal du Travail de Bruxelles (19. Afdeling) i sagen Yamina Haddad mod Den Belgiske Stat

(Sag C-358/02)

(2002/C 305/20)

Ved dom afsagt den 24. september 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. oktober 2002, har Tribunal du travail de Bruxelles (19. Afdeling) i sagen Yamina Haddad mod Den Belgiske Stat forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 41, stk. 1, i samarbejdsaftalen af 27.4.1976 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, som Fællesskabet godkendte ved Rådets forordning (EØF) nr. 2211/78 af 26. september 1978⁽¹⁾, navnlig når henses til artikel 14 i Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og Grundlæggende Frihedsrettigheder, som undertegnet i Rom den 4. november 1950, og artikel 1 i tillægsprotokollen af 20. marts 1952, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en medlemsstat afslår at bevilge en ydelse såsom en ydelse til handicappede, som der i statens lovgivning er indrømmet dens statsborgere og statsborgere i Den Europæiske Union ret til, til en marokkansk

statsborger, der er studerende og ægtefælle til en arbejdsløs marokkansk statsborger, når de begge har bopæl i Belgien, og ægtefællerne er frivilligt sygeforsikret af den belgiske ordning for socialsikring?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2211/78 af 26.9.1978 om indgåelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko (EFT L 264 af 27.9.1978, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. juni 2002 af Tribunale di Modena — Forundersøgelsesdommeren — i den for nævnte ret verserende straffesag mod Christian Lanzotti

(Sag C-359/02)

(2002/C 305/21)

Ved kendelse afsagt den 27. juni 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. oktober 2002, har Tribunale di Modena — Forundersøgelsesdommeren — i straffesagen mod Christian Lanzotti forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er nationale retsfor skrifter som de italienske for skrifter i artikel 4 (stk. 1, artikel 4a og 4b) i lov nr. 401/89, som ændret ved artikel 37 i lov nr. 388/00, der indeholder et strafferetligt sanktioneret forbud — som gælder uden personelle og geografiske begrænsninger — mod at udøve virksomhed med indsamling, modtagelse, bestilling og videresendelse af væddemål, navnlig vedrørende sportsbegivenheder, medmindre de betingelser, der er foreskrevet i national ret for at opnå autorisation eller koncession, er opfyldt, forenelige med EØF-traktatens artikel 43 ff. og 49 ff. vedrørende etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser over grænserne?

Appel iværksat den 8. oktober 2002 af Carlo Ripa di Meana til prøvelse af kendelse afsagt den 9. juli 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-127/01, Carlo Ripa di Meana mod Europa-Parlamentet

(Sag C-360/02 P)

(2002/C 305/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. oktober 2002 iværksat appel af Carlo Ripa di Meana ved avvocati

Wilma Viscardini og Gabriele Donà til prøvelse af kendelse afsagt den 9. juli 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-127/01, Carlo Ripa di Meana mod Europa-Parlamentet.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Kendelsen afsagt den 9. juli 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-127/01, Carlo Ripa di Meana mod Europa-Parlamentet, ophæves.
- Sag T-127/01 fremmes til realitetsbehandling.
- Sag T-127/01 hjemsendes til Retten i Første Instans med henblik på afgørelse i realiteten.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og omkostningerne ved Retten i Første Instans i forbindelse med formalitetsindsigelsen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten i Første Instans har ved kendelse af 9. juli 2002 taget Europa-Parlamentets formalitetsindsigelse i sag T-127/01 til følge og følgelig afvist det søgsmål, som Ripa di Meana havde anlagt med påstand om annullation af Parlamentets beslutning af 26. marts 2001, hvorved hans pension blev suspenderet som følge af hans valg til Consiglio regionale della regione Umbria.

Appellanten har bl.a. anført, at Retten fastslog, at Ripa di Meanas søgsmål var for sent anlagt, idet skrivelsen af 26. marts 2001 — der ikke indeholdt nogen ny omstændighed i forhold til Europa-Parlamentets skrivelse af 26. januar 2001 og ikke var resultatet af en genbehandling af appellansens stilling i lyset af den faktiske og retlige argumentation, som Ripa di Meana havde fremført i skrivelsen af 15. marts 2001 — alene måtte anses for »en bekræftelse af beslutningen af 26. januar 2001«.

Ripa di Meana har nedlagt påstand om ophævelse af kendelsen, for så vidt som den indeholder klare retlige fejl.

Navnlig har Ripa di Meana foreholdt Retten, at den har: i) begået »rettergangsfejl«; ii) tilsidesat retten til forsvar; iii) foretaget en fejlagtig retlig kvalificering af skrivelsen af 26. januar 2001 og af 26. marts 2001. Desuden har Ripa di Meana anført, at Retten ikke har anvendt Fællesskabets retspraksis vedrørende bekræftende retsakter korrekt og ikke har taget hensyn til retspraksis på området »undskyldelige fejl«.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. juni 2002 af Diikitiko Efetio Pireos i sagen den græske stat mod Nikolaos Tsapalos

(Sag C-361/02)

(2002/C 305/23)

Ved dom afsagt den 28. juni 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. oktober 2002, har Diikitiko Efetio Pireos i sagen den græske stat mod Nikolaos Tsapalos forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 1 i Rådets direktiv 76/308/EØF⁽¹⁾ af 15. marts 1976 forstås således, at direktivets bestemmelser også omfatter fordringer, der er opstået i en medlemsstat, før direktivet trådte i kraft, og som fremgår af et dokument, der også blev udfærdiget af de kompetente myndigheder i denne medlemsstat før direktivets ikrafttræden, således som det er tilfældet i den foreliggende sag med et dokument udfærdiget af den italienske stat, og at disse fordringer, som stadig udestår og ikke har kunnet inddrives i en anden medlemsstat, derfor nu, efter at direktivet er trådt i kraft og overgangsperioden er udløbet, og de øvrige medlemsstater har gennemført direktivet gennem vedtagelse af de for dets anvendelse nødvendige bestemmelser, kan inddrives gennem en anmodning herom fra »den myndighed, der anmoder om bistand« til »den myndighed, der anmodes om bistand«, jf. direktivets artikel 3?

⁽¹⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. juni 2002 af Diikitiko Efetio Pireos i sagen den græske stat mod Konstantinos Diamantakis

(Sag C-362/02)

(2002/C 305/24)

Ved dom afsagt den 28. juni 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. oktober 2002, har Diikitiko Efetio Pireos i sagen den græske stat mod Konstantinos Diamantakis forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Det præjudicielle spørgsmål er identisk med spørgsmålet i sag C-361/02.

Sag anlagt den 9. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-363/02)

(2002/C 305/25)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. oktober 2002 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved António Caeiros, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 2, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2001/8/EF af 8. februar 2001 om erstatning af bilag I til Rådets direktiv 92/109/EØF om fremstilling og markedsføring af visse stoffer, der benyttes ved ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer⁽¹⁾, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den fastsatte frist.
- Subsidiært, det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 2, stk. 1, i ovennævnte direktiv 2001/8/EF, idet den ikke straks har underrettet Kommissionen om disse bestemmelser.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Gennemførelsesfristen udløb den 1. marts 2001.

⁽¹⁾ EFT L 39 af 9.2.2001, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. september 2002 af Verwaltungsgericht Halle i sagen Gerd Gschoßmann mod Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd

(Sag C-366/02)

(2002/C 305/26)

Ved kendelse afsagt den 30. september 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. oktober 2002, har Verwaltungsgericht Halle i sagen Gerd Gschoßmann mod Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kræver en anvendelse til flerårig afgrøde efter betydningen i artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 — om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (EFT L 181 af 1.7.1992, s. 12-20) — eller i artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1-14), at der arbejdes med planterne på arealerne, her æbletræer?
2. Anvendes arealet endnu til flerårig afgrøde, såfremt ejeren eller forpagteren under vækstsæsonen ikke anvender sprøjtemidler og træerne derefter ikke bliver høstet?
3. Såfremt spørgsmål 2 skal besvares benægtende, spørges: Ophører anvendelsen til flerårig afgrøde, såfremt ejeren eller forpagteren beslutter først at fælde æbletræerne på arealet, men dog ikke virkeliggør hensigten før skæringsdagen? Bliver svaret på spørgsmålet et andet, såfremt en anden virksomhed før skæringsdagen får til opgave at foretage rydning?
4. Såfremt også spørgsmål 3 skal besvares benægtende, spørges: Ophører anvendelsen til flerårig afgrøde, såfremt ejeren eller forpagteren har fældet æbletræerne uden at opfølge hensigten til at plante nye træer. Er, med andre ord, i et sådant tilfælde rydningsgrænsen pr. 31. december 1991 samtidig den grænse, der skal tages i betragtning i forbindelse med støtteordningen?
5. Såfremt da også spørgsmål 4 skal besvares benægtende, spørges: Ophører anvendelsen til flerårig afgrøde ved, at arealet tømmes for de fældede træer før skæringsdagen, for at dette kan forberedes til en anvendelse til agerbrug?
6. Såfremt en af de ovennævnte omstændigheder bringer anvendelsen til flerårig afgrøde til ophør, opstår følgende spørgsmål: Skal arealet — efter indholdet af de ovennævnte forordninger — efter opgivelsen af anvendelsen på skæringsdagen rubriceres som et areal, der ikke skal

anvendes landbrugsmæssigt? Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende, er det et spørgsmål, om en af de ovennævnte omstændigheder er i stand til at bringe en sådan rubricering til ophør.

Sag anlagt den 14. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-368/02)

(2002/C 305/27)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. oktober 2002 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Isabel Martínez del Peral og Miguel França, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for at gennemføre direktivet udløb den 1. januar 2001. Selv om Spanien i sin nationale lovgivning har inkorporeret direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel, som bestemmelserne i direktiv 1998/27/EF finder tilsvarende anvendelse på i kraft af den ændring, der er foretaget ved artikel 18 i direktiv 2000/31/EF, består den tilsidesættelse, som gøres gældende over for Spanien, fortsat fuldt ud for så vidt angår den grundlæggende tekst i direktiv 98/27/EF, og for så vidt angår anvendelsen af denne på de sektorer, der oprindeligt var omfattet af bilaget.

⁽¹⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51.

Sag anlagt den 15. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien**(Sag C-370/02)**

(2002/C 305/28)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. oktober 2002 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Claire-Françoise Durand og Minas Konstantinidis, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald⁽¹⁾, idet det ikke har sat de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 16. juli 2001 og Kongeriget Belgien har, for så vidt angår vallonske region, endnu ikke truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om sådanne foranstaltninger.

(¹) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. oktober 2002 af Svea hovrätt i sagen Björnekulla Fruktindustrier Aktiebolag mod Procordia Food Aktiebolag**(Sag C-371/02)**

(2002/C 305/29)

Ved kendelse afsagt den 14. oktober 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. oktober 2002, har Svea hovrätt i sagen Björnekulla Fruktindustrier Aktiebolag mod Procordia Food Aktiebolag forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Såfremt en vare går igennem flere led, før den når forbrugeren, hvilke eller hvilken er i så fald i henhold til varemærkedirektivets artikel 12, stk. 2, litra a) (¹), den relevante omsætningskreds ved vurderingen af, om et varemærke er blevet en almindelig betegnelse inden for handelen for den vare, for hvilken det er registreret?

(¹) Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 207 af 19.7.1989, s. 44).

Sag anlagt den 18. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik**(Sag C-375/02)**

(2002/C 305/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. oktober 2002 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Minas Konstantinidis og Roberto Amorosi, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og artikel 8 i Rådets direktiv 75/442/EØF (¹) af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF (²), da den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald deponeret i depoterne i Castelliri (Frosinone) blev nyttiggjort eller bortskaffet uden fare for menneskers sundhed og uden at benytte fremgangsmåder eller metoder, som kan skade miljøet, og da den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at indehaveren af affald deponeret i affaldsdepotet i Castelliri (Frosinone) overlod affaldet til en privat eller offentlig indsamler eller til et selskab, der foretager de operationer, som omhandles i bilag II A eller II B i direktivet, eller sørgede for selv at nyttiggøre eller bortskaffe affaldet.
2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Direktivets artikel 4, stk. 1, fastsætter, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldet nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskets sundhed

bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet; navnlig må der ikke skabes risiko for hverken vand, luft eller jord, eller for fauna og flora, ligesom der ikke må forårsages gener ved støj eller lugt eller påføres landskaber eller områder af særlig interesse skade.

I denne sag har Den Italienske Republik ikke truffet nogen foranstaltning, der er egnet til at sikre, at affald deponeret i affaldsdepotet i Via Granciara i Castelliri blev nyttiggjort eller bortskaffet uden fare for menneskets sundhed og uden at anvende fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet. Følgelig har Den Italienske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 4.

Direktivets artikel 8 bestemmer, at medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at enhver indehaver af affald overlader dette til en privat eller offentlig indsamler eller til en virksomhed, som varetager bortskaffelse af affald som nævnt i bilag II A eller II B til direktivet, eller selv sørger for dets nyttiggørelse eller bortskaffelse under iagttagelse af direktivets bestemmelser. Med henblik herpå anses ejere af eller de, som driver affaldsdepotet, for indehavere i henhold til artikel 8.

Den Italienske Republik har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at indehaveren af affald deponeret i affaldsdepotet i Castelliri (Frosinone) overlader dette til en privat eller offentlig indsamler eller til en virksomhed, som varetager operationerne efter bilag II A eller II B i direktivet. Følgelig har Den Italienske Republik tilsidesat sine forpligtelser i medfør af direktivets artikel 8.

(¹) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

(²) EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 17. oktober 2002 af Cour d'appel de Caen, Forenede Afdelinger, i sagen Sammenslutningen Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL) mod François Faou og GAEC de Kerlidou

(Sag C-381/02)

(2002/C 305/31)

Ved dom afsagt den 17. oktober 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 23. oktober 2002, har Cour d'appel de Caen, Forenede Afdelinger, i sagen Sammenslutningen Comité

économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL) mod François Faou og GAEC de Kerlidou forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan en medlemsstat uden at tilsidesætte princippet om forbud mod forskelsbehandling anvende bestemmelserne i artikel 15b, stk. 1 og 8, i Rådet for De Europæiske Fællesskabers forordning af 18. maj 1972 (¹) således, at visse regler om produktion og markedsføring gøres bindende for producenter, der er etableret i en Comité économique's område, men som ikke er tilsluttet comité, og således, at de pågældende producenter pålægges at betale hele eller en del af de bidrag, de tilsluttede producenter betaler, uden at der sondres efter, om disse ikke-tilsluttede producenter deltager i en ved lov reguleret produktionsmåde, som f.eks. økologisk produktion, og Comité économique's tiltag herved bliver uden interesse eller kun har en lejlighedsvis og marginal interesse for dem?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18.5.1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (EFT 1972 II, s. 423).

Sag anlagt den 24. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-383/02)

(2002/C 305/32)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. oktober 2002 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Minas Konstantinidis og Roberto Amorosi, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og artikel 8 i Rådets direktiv 75/442/EØF (¹) af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF (²), da den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald deponeret i depoterne i Rodano (Milano) blev nyttiggjort eller bortskaffet uden fare for menneskers sundhed og uden at benytte fremgangsmåder eller metoder, som kan skade miljøet, og da den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at indehaveren af affald deponeret i affaldsdepotet i Rodano (Milano)

overlod affaldet til en privat eller offentlig indsamler eller til et selskab, der foretager de operationer, som omhandles i bilag II A eller II B i direktivet, eller sørgede for selv at nyttiggøre eller bortskaffe affaldet.

2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Direktivets artikel 4, stk. 1, fastsætter, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldet nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet; navnlig må der ikke skabes risiko for hverken vand, luft eller jord, eller for fauna og flora, ligesom der ikke må forårsages gener ved støj eller lugt eller påføres landskaber eller områder af særlig interesse skade.

I denne sag har Den Italienske Republik ikke truffet nogen foranstaltning, der er egnet til at sikre, at affald deponeret i affaldsdepotet i Rodano blev nyttiggjort eller bortskaffet uden fare for menneskets sundhed og uden at anvende fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet. Følgelig har Den Italienske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 4.

Direktivets artikel 8 bestemmer, at medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at enhver indehaver af affald overlader dette til en privat eller offentlig indsamler eller til en virksomhed, som varetager bortskaffelse af affald som nævnt i bilag II A eller II B til direktivet, eller selv sørger for dets nyttiggørelse eller bortskaffelse under iagttagelse af direktivets bestemmelser. Med henblik herpå anses ejere af eller de, som driver affaldsdepotet, for indehavere i henhold til artikel 8.

Den Italienske Republik har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at indehaveren af affald deponeret i affaldsdepotet i Rodano (Milano) overlader dette til en privat eller offentlig indsamler eller til en virksomhed, som varetager operationerne efter bilag II A eller II B i direktivet. Følgelig har Den Italienske Republik tilsidesat sine forpligtelser i medfør af direktivets artikel 8.

(¹) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

(²) EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

Slettelse af sag C-246/99⁽¹⁾

(2002/C 305/33)

Ved kendelse af 11. september 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-246/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Danmark, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 246 af 28.8.1999.

Slettelse af sag C-434/00⁽¹⁾

(2002/C 305/34)

Ved kendelse af 24. september 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-434/00, G. Cuomo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden), skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 28 af 27.1.2001.

Slettelse af sag C-120/01⁽¹⁾

(2002/C 305/35)

Ved kendelse af 9. september 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-120/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 150 af 19.5.2001.

Slettelse af sag C-124/01 ⁽¹⁾

(2002/C 305/36)

Ved kendelse af 20. september 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-124/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 161 af 2.6.2001.

Slettelse af sag C-45/02 ⁽¹⁾

(2002/C 305/39)

Ved kendelse af 10. juli 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-45/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 97 af 20.4.2002.

Slettelse af sag C-150/01 ⁽¹⁾

(2002/C 305/37)

Ved kendelse af 30. september 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-150/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 173 af 16.6.2001.

Slettelse af sag C-70/02 ⁽¹⁾

(2002/C 305/40)

Ved kendelse af 20. september 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-70/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.

Slettelse af sag C-443/01 ⁽¹⁾

(2002/C 305/38)

Ved kendelse af 28. august 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-443/01, Poul Nørgaard mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 31 af 2.2.2002.

Slettelse af sag C-221/02 ⁽¹⁾

(2002/C 305/41)

Ved kendelse af 25. september 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-221/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 180 af 27.7.2002.

RETTE I FØRSTE INSTANS

RETTENS DOM

af 26. september 2002

i sag T-199/99, Sgaravatti Mediterranea Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»EUGFL — ophævelse af finansiel støtte — artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 — forudgående høring af støttemodtageren — passende undersøgelse af sagen i Kommissionen — ret til kontradiktion — åbenbar faktisk vildfarelse — begrundelse — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — principielt krav om sanktionshjemmel — proportionalitetsprincippet«)

(2002/C 305/42)

(Processprog: italiensk)

I sag T-199/99, Sgaravatti Mediterranea Srl, Capoterra (Italien), ved advokaterne M. Merola og P.A.M. Ferrari, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først F.P. Ruggeri Laderchi, J. Guerra Fernández, L. Visaggio og M. Moretto, derefter C. Cattabriga og M. Moretto), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(1999) 1502 af 4. juni 1999 om ophævelse af den tidligere ydede støtte til sagsøgeren fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbrug, »Udviklingssektionen«, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og P. Lindh; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 26. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 333 af 20.11.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 25. september 2002

i de forenede sager T-201/00 og T-384/00, Agnès Ajour m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — vederlag — justeringskoefficient for Irland — leveomkostninger i Dublin — vedtægtens artikel 64 og 65)

(2002/C 305/43)

(Processprog: fransk)

I de forenede sager T-201/00 og T-384/00, Agnès Ajour, Dublin, og 128 andre tjenestemænd og øvrige ansatte ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokats J.-N. Louis og V. Peere, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Curall), støttet af Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: A. Pilette og F. Anton), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelser vedrørende beregning af sagsøgernes lønopgørelser for månederne september til december 1999, og af Kommissionens afgørelser i medfør af Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2700/1999 af 17. december 1999 om tilpasning med virkning fra 1. juli 1999 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner (EFT L 327, s. 1), vedrørende beregningen af sagsøgernes løntilgodehavende for perioden mellem 15. maj og 31. december 1999 og vedrørende beregning af lønopgørelserne siden januar 2000, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 25. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sag T-201/00 for så vidt angår Kienersberger og hans retssuccessorer.
- 2) Kommissionen frifindes.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 285 af 7.10.2000 og C 45 af 10.2.2001.

RETTENS DOM

af 25. september 2002

i sag T-316/00, Viking-Umwelttechnik GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — farver (grøn og grå) — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2002/C 305/44)

(Processprog: tysk)

I sag T-316/00, Viking-Umwelttechnik GmbH, Kufstein (Øst-rig), ved advokat S. Völker, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: A. von Mühlendahl, E. Joly og S. Bonne), angående en påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) den 28. juli 2000 (sag R 558/1999-1), om afslag på at registrere en sammenstilling af farverne grøn og grå som EF-varemærke, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne V. Tiili og P. Mengozzi; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 25. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 372 af 23.12.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. september 2002

i sag T-319/00, Chantal Borremans m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — tidligere ansatte ved Den Europæiske Sæmmenslutning for Samarbejde — afslag på fastansættelse — annullations- og erstatningssøgsmål)

(2002/C 305/45)

(Processprog: fransk)

I sag T-319/00, Chantal Borremans, Bruxelles, Annick Duez, Baudour (Belgien), Ariane Dutrieux-Verryck, Bruxelles, Fran-

çoise Leroy, Villers-la-Ville (Belgien), Petra Schlueter, Overijse (Belgien), Lucia Talluto, Bruxelles, Sandrine Tauber, Bruxelles, Jacqueline White, Bruxelles, Anne-Christine Ranglaret-Clément, Bruxelles, Francly Arnalsteen, Genval (Belgien), Georges Anagnostaras, Bruxelles, Jean-Pierre Dupriez, Berloz (Belgien), François Jurquet, Bruxelles, Christian Eloy, Waterloo (Belgien), Jean-Pierre Kanyinda, Zellik (Belgien), Bernard Lion, Bruxelles, Renato Stella, Bruxelles, Gérard Van Neylen, Bruxelles, først ved avocats A. Evrard og A. Colson, dernæst ved avocats A. Colson og P.-P. Van Gehuchten, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først E. Tserepa Lacombe og D. Martin, dernæst D. Martin og F. Clotuche-Duvieusart), angående dels en påstand om annullation af Kommissionens afslag på at fastansætte sagsøgerne eller at tilbyde dem en kontrakt som midlertidigt ansatte på ubestemt tid, dels en påstand om erstatning for det tab, der er lidt som følge af dette afslag, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne K. Lenaerts og J. Azizi; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 26. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 372 af 23.12.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 11. september 2002

i sag T-89/01, Claude Willeme mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — vedtægtsmæssige forpligtelser — oplysning om ægtefællens erhvervs-mæssige beskæftigelse — personlig interesse, der kan bringe uafhængigheden i fare — pligt til at udvise værdighed — pligt til at handle i Fællesskabets interesse — loyalitetspligt — disciplinær efterfølgning — ansvar uden for kontraktforhold — vurdering af den ikke-økonomiske skade)

(2002/C 305/46)

(Processprog: fransk)

I sag T-89/01, Claude Willeme, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles, ved avocats G. Vandersanden og L. Levi, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og D. Waelbroeck), angående en påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 19. juni 2000 om degradation af sagsøgeren fra lønklasse A3 til A6, dels om godtgørelse for

den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt som følge af denne afgørelse, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: H. Jung, den 11. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse af 19. juni 2000 om degradation af sagsøgeren fra lønklasse A 3 til A 6 annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagsøgeren en godtgørelse på 1 EUR for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 227 af 11.8.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 24. september 2002

i sag T-92/01, Marie-Claude Girardot mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelse af midlertidigt ansatte — ikke-optagelse på reservelisten — udvælgelseskomitéens sammensætning — ligebehandling)

(2002/C 305/47)

(Processprog: fransk)

I sag T-92/01, Marie-Claude Girardot, midlertidigt ansat ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles, ved advokats J.-N. Louis og V. Peere, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Clotuche-Duvieusart og H. Tserepa-Lacombe) angående en påstand om annullation af den i skrivelse af 13. juli 2000 indeholdte afgørelse fra udvælgelseskomitéen om ikke at optage sagsøgeren på den efter udvælgelsesprocedure KOM/R/A/01/1999 udfærdigede reserveliste for midlertidigt ansatte, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 24. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den i skrivelse af 13. juli 2000 indeholdte afgørelse fra udvælgelseskomitéen om ikke at opføre sagsøgeren på den efter udvælgelsesprocedure KOM/R/A/01/1999 udfærdigede reserveliste annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 186 af 30.6.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 24. september 2002

i sag T-102/01, Orlando Pérez-Díaz mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelse af midlertidigt ansatte — ikke-optagelse på reservelisten — medlemmerne af udvælgelseskomitéens sprogkundskaber)

(2002/C 305/48)

(Processprog: fransk)

I sag T-102/01, Orlando Pérez-Díaz, Bruxelles, ved avocat M.-A. Lucas, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Clotuche-Duvieusart og H. Tserepa-Lacombe), angående en påstand om annullation af den i skrivelse af 14. juli 2000 indeholdte afgørelse fra udvælgelseskomitéen om ikke at optage sagsøgeren på den efter udvælgelsesprocedure KOM/R/A/01/1999 udfærdigede reserveliste for midlertidigt ansatte, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 24. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den i skrivelse af 14. juli 2000 indeholdte afgørelse fra udvælgelseskomitéen om ikke at opføre sagsøgeren på den efter udvælgelsesprocedure KOM/R/A/01/1999 udfærdigede reserveliste annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 186 af 30.6.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 24. september 2002****i sag T-113/01, Veronica Sabbag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelse af midlertidigt ansatte — ikke-optagelse på reservelisten — medlemmerne af udvælgelseskomitéens sprogrundskaber — ligebehandling)**

(2002/C 305/49)

(Processprog: fransk)

I sag T-113/01, Veronica Sabbag, Bruxelles, ved advocats J.-N. Louis og V. Peere, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Clotuche-Duvieusart og H. Tserepa-Lacombe), angående en påstand om annullation af den i skrivelse af 14. juli 2000 indeholdte afgørelse fra udvælgelseskomitéen om ikke at optage sagsøgeren på den efter udvælgelsesprocedure KOM/R/A/01/1999 udfærdigede reserveliste for midlertidigt ansatte, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 24. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den i skrivelse af 14. juli 2000 indeholdte afgørelse fra udvælgelseskomitéen om ikke at opføre sagsøgeren på den efter udvælgelsesprocedure KOM/R/A/01/1999 udfærdigede reserveliste annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 227 af 11.8.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 24. september 2002****i sag T-182/01, Sophie Bachotet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelse af midlertidigt ansatte — ikke-optagelse på reservelisten — ligebehandling)**

(2002/C 305/50)

(Processprog: fransk)

I sag T-182/01, Sophie Bachotet, hjælpeansat i Regionsudvalget, med bopæl i Bruxelles, ved advocats J.-N. Louis og V. Peere,

og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Clotuche-Duvieusart og H. Tserepa-Lacombe), angående en påstand om annullation af den i skrivelse af 14. juli 2000 indeholdte afgørelse fra udvælgelseskomitéen om ikke at optage sagsøgeren på den efter udvælgelsesprocedure KOM/R/A/01/1999 udfærdigede reserveliste for midlertidigt ansatte, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 24. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den i skrivelse til sagsøgeren af 14. juli 2000 indeholdte afgørelse fra udvælgelseskomitéen om ikke at opføre sagsøgeren på den efter udvælgelsesprocedure KOM/R/A/01/1999 udfærdigede reserveliste annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 317 af 10.11.2001.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 9. september 2002****i sag T-182/00 DEP, Marco Pannella mod Europa-Parlamentet ⁽¹⁾****(Fastsættelse af sagsomkostninger)**

(2002/C 305/51)

(Processprog: italiensk)

I sag T-182/00 DEP, Marco Pannella, medlem af Europa-Parlamentet, med bopæl i Rom, ved avvocato P.A.M. Ferrari, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: H. Krück og A. Caiola), angående en begæring om fastsættelse af sagsomkostninger i henhold til Rettens kendelse af 5. juli 2001, Pannella mod Parlamentet (sag T-182/00, ikke offentliggjort), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W..H. Meij; justitssekretær: H. Jung, den 9. september 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

De sagsomkostninger, som Europa-Parlamentet skal betale sagsøgeren til dækning af salær fastsættes til 8 000 EUR.

⁽¹⁾ EFT C 285 af 7.10.2000.

Sag anlagt den 19. september 2002 af Telepharmacy Solutions, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-289/02)

(2002/C 305/52)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. september 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Telepharmacy Solutions, Inc., North Billerica, Massachusetts (USA), ved Solicitor Mary Medyckyj og Barrister Richard Davis.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelse truffet den 28. juni 2002 af Fjerde Appelkammer i sag R 108/2001-4 vedrørende følgende varegrupper i klasse 9: »fjernstyret elektronisk doseringssystem til emballerede lægemidler omfattende en beholder, som de emballerede lægemidler opbevares i og doseres fra, en computer, der er forbundet med doseringsenheden og et kommunikationsnetværk, der forbinder computeren med en fjerntcomputer«
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket TELEPHARMACY SOLUTIONS — ansøgning nr. 001400720.

Varer eller tjenesteydelser: Fjernstyret elektronisk doseringssystem til emballerede lægemidler bestående af en beholder, som de emballerede lægemidler opbevares i og doseres fra, en computer, der er forbundet med doseringsenheden og et kommunikationsnetværk, der forbinder computeren med en fjerntcomputer (klasse 9).

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afslag på registrering.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af retten til kontradiktion og urigtig fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i varemærkeforordningen.

Sag anlagt den 25. september 2002 af Michael Kenny mod De Europæiske Fællesskabers Domstol

(Sag T-302/02)

(2002/C 305/53)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. september 2002 anlagt sag mod De Europæiske Fællesskabers Domstol af Michael Kenny, Roodt-sur-Syre (Luxembourg), ved avocats Georges Vandersanden og Laure Levi.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 11. marts 2002 om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning til stilling nr. CJ 62/01 som fuldmægtig (lønkasse A7/A6) i Presse- og Informationsafdelingen annulleres.
- Klageudvalgets afgørelse af 25. juni 2002 om afvisning af sagsøgerens klage annulleres, for så vidt det er nødvendigt.
- Domstolen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er tjenestemand ved Domstolen, indgav ansøgning til stillingen som fuldmægtig i Presse- og Informationsafdelingen. Imidlertid afslog ansættelsesmyndigheden sagsøgerens ansøgning og udnævnte en anden ansøger i stillingen.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende:

- at der foreligger manglende begrundelse, eller at begrundelsen i hvert fald er utilstrækkelig og fejlagtig
- at udvælgelsesproceduren er overtrådt
- at der er anlagt et klart fejlskøn
- at vedtægtens artikel 27 er tilsidesat
- at de grundlæggende rettigheder og generelle retsprincipper er tilsidesat.

**Sag anlagt den 4. oktober 2002 af Westfalen Gassen
Nederland BV mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber**

(Sag T-303/02)

(2002/C 305/54)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. oktober 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Westfalen Gassen Nederland BV, Deventer (Nederlandene), ved advokat M.J.J.M. Essers, som befuldmægtiget.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Principalt, artikel 1 og 3 i Kommissionens beslutning af 24. juli 2002 (sag nr. COMP/E-3/36.700 — industrielle og medicinske gasarter), hvorved der blev pålagt Westfalen en bøde på 430 000 EUR på grund af overtrædelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 1, annulleres.
- 2) Subsidiært, artikel 1 i Kommissionens beslutning af 24. juli 2002 (sag nr. COMP/E-3/36.700 — industrielle og medicinske gasarter) annulleres, og den ved artikel 3 pålagte bøde nedsættes væsentligt.
- 3) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har drevet virksomhed på det nederlandske marked siden 1989. Selskabet importerer industrielle gasarter fra Tyskland fra sit moderselskab Westfalen AG eller køber disse af andre producenter.

I den anfægtede beslutning fandt Kommissionen, at sagsøgeren har deltaget i aftaler om prisforhøjelser, moratorier og mindstepriser med hensyn til det nederlandske marked.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført, at Kommissionen ikke eller ikke tilstrækkeligt har ført bevis for, at selskabet har overtrådt EF-traktatens artikel 81, stk. 1. Således har Kommissionen ikke eller ikke tilstrækkeligt bevist, at sagsøgeren har deltaget i aftalerne.

Endvidere har Kommissionen ifølge sagsøgeren set bort fra, at de mindre virksomheder på grund af deres holdning under møderne i Vereniging van Fabrikanten van Industriële Gassen fremover er udelukket fra drøftelser om de indbyrdes aftaler. Sagsøgerens holdning var ikke passiv, men bestod derimod i en aktiv modstand mod aftalerne. Ifølge sagsøgeren har dennes holdning således endog haft en gavnlig virkning for konkurrencen.

Dernæst har sagsøgeren anført, at der foreligger en vildfarelse fra Kommissionens side med hensyn til varigheden af sagsøgerens overtrædelse.

Endelig har sagsøgeren anført, at den pålagte bøde er i strid med proportionalitetsprincippet og lighedsprincippet. Ifølge sagsøgeren er selskabet, i betragtning af omsætningen på tidspunktet for overtrædelsen, forholdsmæssigt blevet pålagt den største bøde, og Kommissionen har ved fastsættelsen af bødens størrelse lagt urigtige faktiske oplysninger til grund.

**Sag anlagt den 7. oktober 2002 af NV Hoek Loos mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-304/02)

(2002/C 305/55)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 7. oktober 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af NV Hoek Loos, Schiedam (Nederlandene), ved advokaterne J.J. Feenstra og B.F. van Harninxma, som befuldmægtigede.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Principalt, artikel 3 i den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt den angår den bøde, der er pålagt sagsøgeren.
- 2) Subsidiært, den bøde, der er pålagt sagsøgeren, nedsættes væsentligt efter Rettens skøn inden for rammerne af dens fulde kompetence.
- 3) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter artikel 3 i Kommissionens beslutning af 24. juli 2002 (sag nr. COMP/E-3/36.700 — industrielle og medicinske gasarter), for så vidt der herved pålægges sagsøgeren en bøde på grund af overtrædelse af EF-traktatens artikel 81. Sagsøgeren anfægter alene den bøde, der er pålagt selskabet, og bestrider ikke de fastslåede faktiske omstændigheder og den retlige vurdering deraf.

Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 ⁽¹⁾ og EF-traktatens artikel 253. De bøder, der pålægges, fastsættes under hensyn til overtrædelsens grovhed og dens varighed. Denne regel blev ifølge sagsøgeren anvendt af Kommissionen på en urigtig og urimelig måde. Ifølge sagsøgeren skal virksomheder, som i samme periode har begået samme overtrædelse, ifølge beslutningen betale en langt lavere bøde.

Endvidere har Kommissionen ifølge sagsøgeren, da den fastlagde beslutningens adressater, den til disse adressater svarende omsætning og rækkefølgen for anvendelse af begrænsning af bøden til 10 % af omsætningen og ordningen for eftergivelse, ikke truffet en objektivt velbegrundet beslutning, som kan berettiggende de store forskelle mellem bøderne.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at de fællesskabsretlige principper om lighed og proportionalitet og forbuddet mod vilkårlighed er tilsidesat. Virksomheder, som har deltaget i samme omfang, bliver ifølge sagsøgeren behandlet forskelligt.

⁽¹⁾ EØF Rådet: Forordning nr. 17: Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

Sag anlagt den 3. oktober 2002 af Nestlé Waters France mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-305/02)

(2002/C 305/56)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. oktober 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Nestlé Waters France, Issy-les-Moulineaux (Frankrig), ved avocat Alain Cléry.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 12. juli 2002 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked i sag R 719/2000-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret:

Tredimensionelt mærke i form af en flaske, der på den nederste del har en række bølgede profiler og på den øverste del, dér hvor flasken har den mindste diameter, spiralformede profiler, som krydser hinanden og danner ruder. Den øverste del er også lidt kegleformet og slutter med en cylinderformet flaskehals og en blå prop — ansøgning nr. 922.179.

Varer eller tjenesteydelser:

Vand (klasse 32 i den internationale klassifikation).

Den til appellkammeret påklagede afgørelse:

Undersøgerens afvisning af registrering.

Søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og e), i forordning (EF) nr. 40/94.

Sag anlagt den 7. oktober 2002 af Altana Pharma AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-307/02)

(2002/C 305/57)

(Processproget afgøres i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det i stævningen anvendte sprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 7. oktober 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Altana Pharma AG, Konstanz (Tyskland), ved Rechtsanwalt Helmut Becker. Den anden part i sagen for appellkammeret var N.V. Organon, Oss (Nederlandene).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 23. juli 2002 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 526/2001-1) annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) pålægges at forkaste indsigerens indsigelse nr. B 262651.

Sag anlagt den 7. oktober 2002 af SGL Carbon AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-308/02)

(2002/C 305/58)

(Processprog: tysk)

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærkets ansøger: Sagsøgeren (tidligere Byk Gulden Lomberg Chemische Fabrik GmbH).

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »XION« for varer i klasse 5 (lægemidler) — ansøgning nr. 1207976.

Indehaver af det under indsigelsessagen påberåbte varemærke: N.V. Organon.

Det påberåbte varemærke: Det nationale og internationale ordmærke »XYVION« for varer i klasse 5 (bl.a. humanmedicinske lægemidler og farmaceutiske præparater).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afvisning af indsigelsen.

Appellkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse ophæves og indsigelsen tages til følge.

Søgsmålsgrunde: — Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94⁽¹⁾.
— Varemærkerne ligner ikke hinanden så meget, at der er risiko for forveksling.

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 7. oktober 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af SGL Carbon AG, Wiesbaden (Tyskland), ved Rechtsanwälte M. Klusmann og F. Wiemer.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Beslutningen af 24. juli 2002 annulleres, for så vidt det deri afslås at give lempelige betalingsvilkår.
- Beslutningen af 24. juli 2002 annulleres, for så vidt der deri kræves morarenter for perioden fra 24. oktober 2002 til datoen for erklæringen om sikkerhedsstillelse, som overskrider en rentesats på 6,04 %.
- Subsidiært, de ved beslutningen fastsatte morarenter nedsættes i rimeligt omfang.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren blev ved Kommissionens beslutning af 18. juli 2002 pålagt en bøde⁽¹⁾. Sagsøgeren har i oktober 2001 ansøgt Kommissionen om at se bort fra kravet om sikkerhedsstillelse for bødekkravet samt Kommissionens accessoriske krav og om i tilsvarende omfang at give virksomheden lempelige betalingsvilkår i betragtning af den anspændte økonomiske situation. Kommissionen har ved den anfægtede beslutning afslået denne ansøgning, hvorefter sagsøgeren har stillet den krævede sikkerhed. For perioden indtil sikkerhedsstillelsen kræver Kommissionen forhøjede renter på 8,04 %.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 1994 11, s. 1).

Sagsøgeren har anfægtet denne beslutning og gør gældende, at Kommissionens afslag på ansøgningen er behæftet med formmangler og fejlskøn. Kommissionen har ifølge sagsøgeren allerede formelt ikke begrundet sit afslag tilstrækkeligt. Også materielt er beslutningen behæftet med et fejlskøn, da det ikke fremgår, at Kommissionen har udøvet sit skøn korrekt.

Desuden har sagsøgeren anfægtet den supplerende rentefastsættelse. Sagsøgeren har påberåbt sig henstand og beskyttelse af den berettigede forventning og har gjort gældende, at der er tale om misbrug af kompetence. Kommissionen har i den periode, som var nødvendig for at træffe beslutning, ikke tilkendegivet, at den ville kræve forhøjede renter for denne periode. I stedet har Kommissionen meddelt, at den ville afstå fra fuldbyrdelsesforanstaltninger i sin egen beslutningsperiode. Efter sagsøgerens opfattelse er Kommissionens beslutning i strid hermed.

(¹) Sagsøgeren har indgivet klage mod denne afgørelse (sag T-239/01, SGL Carbon mod Kommissionen, EFT 2002 C 3, s. 34).

Sag anlagt den 30. september 2002 af Athanassios Theodorakis mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-310/02)

(2002/C 305/59)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 30. september 2002 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Athanassios Theodorakis, Uccle (Belgien), ved avocat Spyros A.P Pappas.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 10. juli 2002 vedrørende sagsøgerens klage af 24. maj 2002 annulleres.
- Rådets ansættelsesmyndigheds afgørelse vedrørende udnævnelsen af Rådets generaldirektør for RELEX (Tjenesten for Eksterne Forbindelser) annulleres, og udvælgelsesprocedurerne genoptages, således som sagsøgeren fra starten har anmodet om.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er tjenestemand ved Kommissionen. Han indgav ansøgning til en stilling som generaldirektør i Rådet. Denne stilling var opslået den 25. februar 2002 i stillingsopslag 412/02. Samme dag sendte Rådet stillingsopslaget til de øvrige institutioner. Fristen for indgivelse af ansøgninger var den

18. marts 2002. Kommissionen bekendtgjorde den 14. marts 2002 stillingsopslaget for sit personale. Fristen for indgivelse af ansøgninger var i Kommissionens publikation fastsat til den 2. april 2002.

Sagsøgeren indgav ansøgning efter udløbet af den frist, som var fastsat i Rådets stillingsopslag, men før udløbet af den frist, som var fastsat i Kommissionens publikation. Rådet afviste sagsøgerens ansøgning.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende, at princippet om god forvaltningsskik er tilsidesat. Ifølge sagsøgeren kan der ikke være modstridende afgørelser i en fælles administration og i en fælles juridisk person som De Europæiske Fællesskaber. Sagsøgeren anfører endvidere, at en retsakt af nyere dato eller mere specifik retsakt, som Kommissionens publikation, har forrang. Ifølge sagsøgeren indebærer princippet om god forvaltningsskik også, at den fortolkning, som er mest rimelig i forhold til tjenestemanden, skal anvendes.

Sagsøgeren anfører desuden, at vedtægtens artikel 29, stk. 1, samt artikel 1, stk. 3, i vedtægtens bilag III er tilsidesat, idet der ikke gjaldt samme frist for alle de mulige ansøgere, uanset hvilken institution de var tilknyttet.

Endvidere har anvendelsen af fristen i Rådets stillingsopslag medført, at der er blevet forskelsbehandlet mellem Rådets tjenestemænd og tjenestemænd fra Kommissionen og eventuelt fra andre institutioner, idet Rådets tjenestemænd havde længere ansøgningsfrist. Endelig gør sagsøgeren gældende, at der foreligger magtfordrejning.

Sag anlagt den 10. oktober 2002 af Vitaly Lissotschenko og Joachim Hentze mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-311/02)

(2002/C 305/60)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. oktober 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Vitaly Lissotschenko, Dortmund (Tyskland), og Joachim Hentze, Werl (Tyskland), ved Rechtsanwältin B. Hein.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 31. juli 2002 (sag R 0363/2000-2) af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres for så vidt som ansøgningen om registrering af ordmærket »LIMO« for varer i klasse 9 »Lasere, ikke til medicinske formål, særlig diodelasere, lasere til måleteknik, lasere til materialebearbejdning, trykkeritekniske lasere, lasere til materialeafprøvning eller kvalitetskontrol, lasere til data-behandling eller transmission; optiske og/eller elektroniske apparater og instrumenter, særlig systemer til billed-dannelse, mikrooptiske systemer, styreelektronik, optiske systemer med integreret elektronik og/eller lyskilder; objektiver; optiske linser, forsatslinser, prismer, korrektionslinser; diffraktionsapparater (mikroskopering)«; og i klasse 10 »Lasere til medicinske formål« blev afslået.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret:	Ordmærket »LIMO« — ansøgning nr. 1290022.
Varer eller tjenesteydelser:	Varer i klasse 9, 10 og 11 (bl.a. lasere til ikke-medicinske formål, lasere til medicinske formål samt apparater og anlæg til belysning).
Den til appelkammeret påklagede afgørelse:	Undersøgerens afvisning af registrering.
Appellkammerets afgørelse:	Ansøgningen for varer i klasse 9 og 10 afslås, og ansøgningen for varer i klasse 11 bekendtgøres.
Søgsmålsgrunde:	Der findes ingen absolutte hindringer for registrering som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ .

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 1994 11, s. 1).

Sag anlagt den 10. oktober 2002 af Lucio Gussetti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-312/02)

(2002/C 305/61)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. oktober 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Lucio Gussetti ved avvocato Massimo Merola.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelsen truffet af Kommissionens Generaldirektorat for Administration, som blev meddelt ved skrivelse ADMIN B.3 D(02) 8305 af 15. februar 2002, hvorved administrationen i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 67 med tilbagevirkende gyldighed fra 1. juni 2001 har fradraget 273,48 EUR i sagsøgerens månedsløn.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er tjenestemand ved Kommissionen. I medfør af vedtægtens artikel 67, stk. 2, blev der i Fællesskabets tillæg fradraget et beløb på 68,48 EUR svarende til det familietillæg, som efter den belgiske ordning for »allocations familiales pour travailleurs salariés« blev udbetalt til sagsøgerens allerede da afdøde hustru for datteren, som familien havde forsørgerpligt overfor.

Tvisten beror på, at der som følge af den belgiske lov af 12. august 2000 er foretaget en ændring i de belgiske myndigheders praksis, hvorefter Fællesskabets børnepension ikke længere fradrages.

Under den administrative procedure rejste sagsøgeren problemet om den samtidige udbetaling af børnepensionen fra Fællesskaberne og Belgien, idet han gjorde gældende, at beløbet på 68,48 EUR ikke kunne fratrækkes familietillæggene, da hans afdøde hustru ikke længere oppebar det. Kommissionen havde derfor med urette antaget, at det beløb, der blev udbetalt af de belgiske myndigheder i tilskud til børn, der har mistet en eller begge forældre, og det beløb, der blev udbetalt af EU-institutionerne i familietillæg, udgjorde tillæg af samme art i vedtægtens artikel 67, stk. 2's forstand. Følgelig udgjorde det omhandlede fradrag i sig selv en fejl.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren gjort gældende, at

- anvendelsen af den anfægtede afgørelse med tilbagevirkende gyldighed strider mod principperne for tilbagesøgningen af fejlagtigt udbetalte beløb og navnlig mod vedtægtens artikel 85, samt mod princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om god forvaltning
- tilskud til børn, der har mistet en eller begge forældre, udgør ikke ifølge vedtægtens artikel 67 et tillæg af samme art som børnetilskuddet. Fejlagtheden af administrationens udbetalinger indtil februar 2002 var derfor ikke åbenbar, hvorimod det fradrag, som var fastsat ved den anfægtede afgørelse, i realiteten var retsstridigt.

Sag anlagt den 11. oktober 2002 af David Meca-Medina og Igor Majcen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-313/02)

(2002/C 305/62)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. oktober 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af David Meca-Medina, Barcelona (Spanien) og Igor Majcen, Ljubljana (Slovenien) ved avocat Jean-Louis Dupont.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse om afvisning af sagsøgernes klage over Den Internationale Olympiske Komité indgivet den 31. maj 2001, der blev meddelt sagsøgerne den 5. august 2002, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved den anfægtede beslutning har Kommissionen afvist den klage, sagsøgerne, der er professionelle svømmere, har indgivet, og hvori de har gjort gældende, at visse af Den Internationale Olympiske Komités (herefter »IOC«) regler samt visse dele af dens praksis vedrørende bekæmpelsen af doping, er i strid med EF's konkurrenceregler. Sagsøgerne har navnlig anfægtet, at IOC fortsat anvender en grænseværdi for stoffet nandrolon. Ifølge sagsøgerne er det videnskabeligt bevist, at en sådan grænseværdi ikke er relevant.

De har anført, at Kommissionen har udøvet et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de retlige og faktiske omstændigheder, idet Kommissionen i forhold til reglerne vedrørende anti-dopingforanstaltninger har lagt grund, at IOC er en virksomhed i fællesskabsrettens forstand. Det er ifølge sagsøgerne klart, at IOC ikke kan sidestilles med et offentligt organ, og at IOC ikke udøver beføjelser som en offentlig myndighed. De pågældende regler påvirker i øvrigt den adfærd, som udvises af alle idrætsudøvere på det marked, som sagsøgerne leverer sportspræstationer på.

Sagsøgerne har tilføjet, at Kommissionen har udøvet et åbenbart urigtigt skøn, idet den har fastslået, at begrænsningen af idrætsudøvernes handlefrihed i det foreliggende tilfælde ikke er en konkurrencebegrænsning i henhold til artikel 81 EF, idet en sådan begrænsning er uadskilleligt forbundet med organisationen og en korrekt gennemførelse af idrætskonkurrencer. De betragtninger, Kommissionen har lagt til grund, er udtryk for en åbenbar urigtig anvendelse af de kriterier, som Domstolen har fastlagt i Wouters-dommens⁽¹⁾ præmis 97, og de restriktive virkninger af de pågældende IOC-regler er efter sagsøgernes opfattelse klart ikke en nødvendig forudsætning for forfølgelsen af dopingbekæmpelsens ædle formål. Ifølge sagsøgerne påhviler det Kommissionen — under anvendelse af et »inhærenskrav« og/eller et »proportionalitetskrav« — at fastslå, at en regel, hvis videnskabelige grundlag ikke er godtgjort, på ingen måde kan opfylde de opstillede krav.

Endelig har sagsøgerne anført, at Kommissionen har udøvet et åbenbart urigtigt skøn, idet den afviser, at artikel 49 EF har nogen som helst horisontal virkning. Det bør efter sagsøgernes opfattelse, når IOC's anfægtede regler ikke opfylder »inhærenskravet«, konkluderes, at de pågældende regler ligeledes er udtryk for en tilsidesættelse af artikel 49 EF.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 19.2.2002, sag C-309/99, Sml. I, s. 1577.

Sag anlagt den 15. oktober 2002 af Marie-Claude Girardot mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-316/02)

(2002/C 305/63)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. oktober 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af Marie-Claude Girardot, L'Haye les Roses (Frankrig), ved avocat Eric Boigelot, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- udvælgelseskomitéens afgørelser af 5. og 30. juli 2001 om ikke at efterkomme sagsøgerens ansøgning til den interne udvælgelsesprøve KOM/R/502211/01, som var opslået i de samtidige meddelelser om ledige stillinger og om interne udvælgelsesprøver af 28. maj 2001, annulleres.
- den udtrykkelige afvisning af sagsøgerens klage, der blev indgivet den 29. januar 2002 og afvist ved udtrykkelig afgørelse, som sagsøgeren anerkendte modtagelsen af den 15. juli 2002, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren indtrådte i Kommissionens tjeneste den 1. februar 1996, først som udstationeret national ekspert og derefter som midlertidigt ansat. Hun indgav ansøgning til den interne udvælgelsesprøve med henblik på fastansættelse KOM/R/502211/2001. Imidlertid blev hun underrettet om, at udvælgelseskomitéen havde konstateret, at hun pr. 1. januar 2001 ikke havde 5 års anciennitet som midlertidig ansat, hvorfor hun ikke kunne opføres på listen over de ansøgere, som fik adgang til prøven.

Sagsøgeren anfægter dette afslag. Hun gør gældende, at der også bør tages hensyn til den periode, hvor hun har gjort tjeneste ved Kommissionen som udstationeret national ekspert. Der er intet, der på forhånd indikerer, at en ansøger til en

intern udvælgelsesprøve, som har været udstationeret national ekspert inden ansættelsen som midlertidig ansat, ikke besidder kvalifikationer, som ansøgere, der kun har gjort tjeneste ved Kommissionen som midlertidigt ansatte, er i besiddelse af. Kommissionen kan derfor ikke godtgøre, at udelukkelse fra en udvælgelsesprøve af en ansøger, som har været udstationeret national ekspert inden sin ansættelse som midlertidig ansat, er berettiget af hensyn til tjenestens interesse.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren ligeledes gældende:

- at vedtægtens artikel 27, stk. 1, er tilsidesat.
- at det generelle princip om ligebehandling er tilsidesat.
- at det generelle princip om, at enhver administrativ afgørelse skal være baseret på lovligt uanfægtelige grunde, er tilsidesat.
- at vedtægtens artikel 4, stk. 1, og artikel 29, stk. 1, er tilsidesat.

Slettelse af sag T-116/02 ⁽¹⁾

(2002/C 305/64)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 10. september 2002 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-116/02, Antonio Aresu mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 144 af 15.6.2002.

III

(Oplysninger)

(2002/C 305/65)

Domstolens seneste offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende

EFT C 289 af 23.11.2002

Liste over tidligere offentliggørelser

EFT C 274 af 9.11.2002

EFT C 261 af 26.10.2002

EFT C 247 af 12.10.2002

EFT C 233 af 28.9.2002

EFT C 219 af 14.9.2002

EFT C 202 af 24.8.2002

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
